

Tentokrát výlet do přírody na samém jihu Prahy – les ve městě

Les ve městě, pro **les Kamýk** to platí dvojnásob, je doslova obležen panelovými sídlišti Modřan, Lhotky a vilkami dříve samostatné obce Libuš. Kdysi bylo všechno jinak. Ve svažitém terénu se na loukách mezi lesními remízky vzrostlými jehličnany a listnáči pásly ovce. Lesa bylo mnohem méně než dnes a jmenoval se také jinak. Tady na okraji Lhotky to byl tenkrát „Hořejší Borový“. Smíšený les se však časem měnil, lesní louky zarůstaly a dnes mu dominuje dub a ne jen tak ledajaký. Jsou jich tu stovky a těch vyjímečných, stáří přes 100 let, alespoň desítky. Některé zdravé, další umírající, přesto bojují ze všech sil o přežití. Místy je to divočina hodná podhorského pralesa. Jsou tady i dva unikáty, duby stáří 150 až 200 let, ty dosahují výšky 36 metrů a obvodem kmene se blíží ke 3,5 metru. Přes tyto rozměry se nám oba ve spleti cest a cestiček úspěšně schovávaly. Určitě se na ně ještě přijdeme někdy podívat.

Na procházku kamýckým lesem je možné vyrazit prakticky kdekoliv. My jsme začali v severní části od sídliště Lhotka a chceme dojít k bývalé hájovně, dnes upravené na zookoutek a dětské hřiště.

Mnoho starších dubů dosahuje výšky až několikaposchoďových domů

Spleť cest, cestiček a pěšinek nás dovedla k bývalé hájovně upravené na zoo – koutek a přilehlé dětské hřiště

U hájovny také začíná Naučná stezka „**Neleníme v zeleni**“. Část stezky je také součástí našeho „bloudění“ tímto zajímavým lesem. Speciální lesní cvičební náradí se jmenuje **HUP – HOP** a má prý posilovat hlavně dolní končetiny.

Alespoň částečně jsme prošli horní část lesa přiléhající ke Lhotce a čeká nás sestup prudce svažujícím se terénem k jihu do kombinace luk a lesa. Tomu se říkalo „Dolní borový“. Příroda pomalu mění svou tvář, úzké pěšinky se klikatí mezi starými kmeny, často již odumírajícími ale stále ještě s chutí k životu. Místy je to opravdu divočina prostupná jen díky velké návštěvnosti udržující pěšiny zarůstající bujnou vegetací. Během jednoho roku prý navštíví kamýcký les 150 až 200 tisíc návštěvníků. Dnes jsme jich potkali naštěstí jenom malou část.

Široké lesní cesty se mění v úzké pěšinky.....

Jeden z našich cílů **Lhotecký potok** je před námi. Cesta v údolí kde se proplétá houštím a roky vytvářenými meandry se jmenuje „Cesta do Píšovic“. Tak ještě z lesa překročit po provizorním můstku potok a jdeme směr Modřany.

Lhotecký potok tady není jenom jako krajinný prvek ale má důležitou funkci retenční. V širokém okolí je obrovské množství zpevněných ploch, parkovišť, chodníků komunikací i hřišť. Na potoku je proto několik retenčních nádrží pro zadržení vody při extrémních srážkách. Kolem jedné z nich „Dolní retenční“ právě procházíme.

Po pár kilometrech podle potoka jsme s úsměvem na rtech na konci našeho putování u MHD v Modřanech. Krásný májový den, se od rána sice pokoušel narušit prudký vítr, do lesa a do údolí však nevnikl ani skulinkou. My jsme tady zanechali pocit příjemného letního dne.

Na Kamýku a pod ním 2. května 2024. Vycházku připravili Mirek a Zdenka Bernátovi

Kronika Mirek, zajímavé fotografie pořídila Lýdie Stoupová

